

Ο ΠΑΡΑ ΤΩ, ΑΡΕΙΩ, ΠΑΓΩ,
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Αριθ. Πρωτ. 3

Εν Αθήναις τῆ 11^{ης} Ιουλίου 1979

Πρὸς

Τὸ Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης

Ε ν τ α ὺ θ α

Εἰς ἀπάντησιν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 42363/Φ29/1979 ὑμετέρου ἐγγράφου, ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν τὰς ἀπόψεις μας ἐπὶ τοῦ ἐν αὐτῷ θέματος, ὡς ἀκολούθως.

Κατὰ τὴν παράγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 67 τοῦ ν. 75/1975 "περὶ ὀργανώσεως τοῦ ἐξωσχολικοῦ ἀθλητισμοῦ", ἣτις προσετέθη διὰ τοῦ ἐδαφίου β' τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ν. 665/1977, "ὅστις ἄνευ ἀδείας τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς εἰσέρχεται ἐντὸς ἀγωνιστικοῦ χώρου πρό τῆς ἐνάρξεως ἢ κατὰ τὴν διάρκειαν ἢ μετὰ τὴν λήξιν ἀγῶνος τινός, ἢ ὅστις βιαιοπραγεῖ ἢ προσβάλλει διὰ λόγου ἢ ἔργου δημοσίᾳ τὴν τιμὴν οἰουδήποτε ἀθλομένου ἢ ἐκτελοῦντος καθήκοντα ἀθλητικοῦ παράγοντος ἢ τὴν δημοσίαν αἰδῶ διὰ λόγων, ἔργων ἢ ἄλλων ἐκδηλώσεων, ἢ καθ' οἷονδήποτε τρόπον διαταράττει τὴν ὁμαλὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἀγῶνος τιμωρεῖται, εἴαν ἡ πρᾶξις δέν τιμωρεῖται βαρύτερον ἐξ ἄλλης διατάξεως, διὰ φυλακίσεως μέχρι ἐνός ἔτους, τοῦ δικαστηρίου δυναμένου νὰ ἐπιβάλη καὶ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 10.000 δραχμῶν Αἱ διατάξεις περὶ μετατροπῆς καὶ ἀναστολῆς τῆς ποινῆς λόγῳ ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων δέν ἔχουν ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογὴν".

Μεταξὺ τῶν ἐγκλημάτων τῆς διατάξεως ταύτης, ἣτις ἔχει ἐπικουρικὸν χαρακτῆρα, ἐφαρμοζομένη ἐφ' ὅσον δέν συντρέχει περίπτωσις βαρυτέρας τιμωρήσεως κατ' ἄλλην διάταξιν, περιλαμβάνεται καὶ ἡ βιαιο-

πραγία καθ' οἴουδήποτε ἀθλουμένου ἢ ἐκτελοῦντος καθήκοντα ἀθλη-
τικοῦ παράγοντος", ἔτι δέ καί ἡ "προσβολή διά λόγου ἢ ἔργου δημο-
σίᾳ τῆς τιμῆς αὐτῶν"! Ὡς βιαιοπραγία δέον νά νοηθῆ ἔνταῦθα πᾶσα
ἐπενέργεια ἐπί τοῦ σώματος τῶν ἐν λόγῳ προσώπων, εἴτε πρός κακο-
ποίησιν αὐτῶν τείνουσα, εἴτε καί ἄνευ τοιοῦτου σκοποῦ (λ.χ. βιαία
ἀπώθησις) ἢ ἐνέργεια ἀπευθυνομένη εἴτε κατά τῆς προσωπικῆς ἐλευ-
θερίας (π.χ. προσωρινή δέσμευσις) εἴτε κατά τῆς τιμῆς αὐτῶν (π.χ.
ἐμπτυσμός. βλ. αἰτιολ. ἐκθ. 1933 ἐπί ἄρθρου 153 Π.Κ. ἐν Ζαραχοπούλου
σελ. 152 καί Μπουροπούλου ἐρ. Π.Κ. τόμ. Β' σελ. 51). Ὡς προσβολή δέ
τῆς τιμῆς νοεῖται ἡ τοιαύτη ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἄρθρου 361 τοῦ Π.Κ.
ἣτις ὅμως δέον νά πραγματοποιηθῆται "δημοσίᾳ", ἥτοι κατά τρόπον ὥστε
νά εἶναι δυνατόν νά ὑποπέσῃ αὕτη εἰς τήν ἀντίληψιν ἀορίστου ἀριθ-
μοῦ προσώπων, ἄλλων ἐκτός τῶν πρός ἃ ἀπευθύνεται. (βλ. Μπουροπούλου
ἐνθ. ἀν. σελ. 11 καί Γάφου Π. Διτομ. Α' σελ. 186). Ἡ βιαιοπραγία καί ἡ
προσβολή τῆς τιμῆς δέον νά στρέφονται κατά τῶν ἀθλουμένων ἢ τῶν ἐκτε-
λούντων καθήκοντα ἀθλητικοῦ παράγοντος. Ἀθλητικός παράγων δέ προ-
δήλως νοεῖται ἐν προκειμένῳ, λόγῳ τῆς εὐρείας ἐννοίας τοῦ ὅρου ὃν
χρησιμοποιεῖ ὁ νομοθέτης, πᾶς ἐπιφορτισμένος νά ἐκτελῆ ὑπηρεσίαν
ἐντός τοῦ ἀγωνιστικοῦ χώρου, συμφώνως πρός τόν κανονισμόν τοῦ ἀθλή-
ματος καί τάς ὁδηγίας τοῦ διευθύνοντος αὐτό, διά τήν κανονικὴν καί
ὁμαλήν διεξαγωγήν τούτου. Ἐν τῇ εὐρείᾳ ἐπομένως ταύτῃ ἐννοίᾳ πε-
ριλαμβάνονται ὄχιμόνον τά ὄργανα διαιτησίας, ἀλλά καί οἱ ἐπόπται
γραμμῶν καί οἱ συνοδοί ἀκόμη (περί ὧν διαλαμβάνει καί ἡ παράγρ. 2
τοῦ ἄρθρου 61 τοῦ ν. 75/1975).

Ἀποβλέψας ἐξ ἄλλου ὁ νομοθέτης διά τῆς ἐν ἀρχῇ διαληφθείσης
διατάξεως (ιβ' ἐδαφίου ἄρθρου 1 ν. 665/1977) τόσον εἰς τήν προστα-
σίαν τῶν ἀθλουμένων καί τῶν ἐκτελούντων καθήκοντα ἀθλητικῶν πα-
ραγόντων, ἐντός τοῦ ἀθλητικοῦ χώρου, ὅσον καί εἰς τήν διασφάλισιν
ἐν αὐτῷ τῆς τάξεως πρός ἀποφυγὴν ἐπεισοδίων λόγῳ τοῦ ἀναπτυσσομέ-
νου μεταξύ τῶν φιλάθλων φανατισμοῦ, δέν ἐξήρτησε τήν δίωξιν τῶν ἐν

τῆ διατάξει ταύτῃ διαλαμβανομένων ἐγκλημάτων (ἐν οἷς καί ἡ βιαιοπραγία καί ἡ "δημοσίᾳ" προσβολή τῆς τιμῆς) ἐκ τῆς ὑποβολῆς ἐγκλήσεως ἐκ μέρους τοῦ ἀδικηθέντος, ἐφ' ὅσον δέν διέλαβε ρητήν περί τούτου διάταξιν, διό καί ἅπαντα διώκονται αὐτεπαγγέλτως ἐν ὄφει τοῦ ἄρθρου 50 παρ.1 τοῦ Κ.Π.Δ. δι' οὗ καθιεροῦται ἡ ἀρχή τῆς αὐτεπαγγέλτου διώξεως τῶν ἐγκλημάτων, ἐξαιρέσει τῶν ὑπό τοῦ Π.Κ. ἢ ἄλλων νόμων ρητῶς ὀριζομένων περιπτώσεων καθ' ἃς ἡ ποινὴ δίωξις χωρεῖ μόνον ἐπί ἐγκλήσει.-

Μετά τῆς προσηκούσης τιμῆς

Λεωνίδας Παπακαρυᾶς

Ἀντεισαγγελεύς Ἀρείου Πάγου